

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Liber octavus physicorum

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

**LIBER
OCTAVVS
PHYSICO
RVM**

*Profens a
de archi
quem ju
ozami na*

*Q
V
DE A
MVND
TATI
TO*

Præfatus agit liter de aeternitate mundi et
 de artifice sic dicitur continetur 10. cap:
 quem summam nos breviter per sequentia
 examinabimus.

QVAESTIO
 VNICA
 DE AETERNITATE
 MVNDI ET IMMOBILI-
 TATE PRIMI MO-
 TORIS

Dubium Primum.
An mundus fuerit ab æterno, uel an saltem potuerit
esse ab æterno, et etiam an
possit in æternum durare;
quod etiam de aliis cre-
aturis quæritur? ~ A

Conclusio Prima.

Mundus non fuit ab æterno sed de
novo in corpore operis per creaturam.
Hæc sententia contra veterem hunc defendentem
mundum fuisse ab æterno per antiquos philosophos.
Nra hæc sententia de fide patet ex ss Litteris Jo
ex illo Genesis in In primis creauit deus caelum et
terram

terram. Item ex illo Joan: ubi dicitur Pater
 clarifica Filium ea claritate qua habuit
 antequam mundus fieret. Est ergo Causa nostra
 verba ista fidei arca qua erravit destitit
 lumine fidei. Quis ergo hanc causam soluit
 multa adferri ab Auct: sed nulla eam
 demonstrativa vel cet. sint probabiles. Idcirco quas
 et vita. si multa quoniam fuisse q. Deo
 produxit mundum in hunc q. hanc cognos-
 citur Deum non tunc ope. cum eum conditorum
 sed et libere id fecisse. et in hunc hunc plas-
 cito nullo cogente. ex quo cognoscimus
 magna perfectiorem Dei. rursus quas q.
 se hunc adducit. bene patet a phisico solui
 Christiano, vel q. hanc aut quos phisicos asseren-
 tes mundum in corpore q. generatum, magna
 nam habeant.

Pluribus ergo contra causam. si mundus in u-
 nis ope in hunc se generet q. sunt motor q. sed
 mut:

mutabilis; atq; salm e huc. go. pto seq: ut
n. drey veluit pducere mundu ab eterno,
vel non veluit ab eterno, si ab eterno no,
huc. go p dicit ab eterno. It hae g hura.
poeta n. caa efficiunt q e sufficienti pma
ad opandm, statim seq: effy. sed voluntas
dicit e caa efficiens officia ip'mu. go si drey
veluit g ducere ab eterno mundu, mundu
fuit ab eterno p ducy. Alternu vero no
viri neq; aliis habui sed drey atq; ne acta
in hinc quem non habui sed ab eterno, et
gesto epul mutabz q ha de dco hinc neq;

Rx. Deu veluit pducere mundu ab eterno,
cum in eternitate sed in hinc, et p hoc non in hinc
mutas ex parte dci, creatio n. nihil reale
nonn ponit in dco, pta sed tm rpp: rati.
It pbaem Rx. Id vero epe de caa vera

non

non nec a
creaturam
Alia via
sed drey
go ab eterno
fuit ab eterno
eterno go t
dabo quocumq;
videlicet et t
p dicit, it
si in hinc
Rx. d. m
p pta co
C. m. drey go
sufficit q a
si q nra d
p dicit. com
libera bene

non new de caa libera qualitate drey roffi:
creaturam.

Aliter d. Bonitate communitatis sui
fil drey fuit ab eterno beny et frume beny,
go ab eterno de hui se coire. go mundi
fuit ab eterno. Longt angstr. Mety fuit ab
eterno. go et mundi. geyra jll. pto omis. nam
dato quorumqz metu, debet supponi alcy
molite et illud molite (cum fil factum
p metu, item supponit aliud molite et
fite in nifru hui. go mety fuit ab eterno.

R. S. M. Bonitate communitatis sui
ff. jtm com mediu. n. m. htu atque
C. m. drey go ut d' cap sumy beny ab eterno
fufficit q ab eterno se ad nicha coirent,
se q naa Dei fil ab eterno coeata zty
Jronis. communitas vero ad extra cum fil
libera bene potuit a Deo supponendi
d

et obzere sibi certos medos et certa tempus in
quo se commicant ad extra. Ad Conf. R.
Non eo mobile debere fieri q. motu, sed
prope fieri q. creatum. ob q. hoc pot. ad futurum
angit. Dico ab aeterno non fuit nem. h. ceu,
mundus a uno reate, et hoc e. act. rate. q.
reter q. nes fuit aeterna uenitudo. q. mundus
fuit ab aeterno. R. Dist. aut. Hoc nem
fuisse ab aeterno neg. a. tunc nem. positine.
uel ut dij. di. uul. Veritate fuit, non ob.
iectura. / p

Conclusio Secunda.

Mundus bene potest a parte post durare in aeternum
ex solo concursu ordinario Dei, licet hoc de
facto non sit futurum ut fides catholica docet iuxta
illa uerba. Caelum et terra transibunt, uerba
autem mea non transibunt.

Pr. Canto 70. Imprimis quo ad creaturas incorruptas,
tales ut sunt Angeli, Caeli et Animae racionales.

Et

Agno ad ho
gdista crea
non repug
creaturas co
Cetero legu
ordinario, da
a parte post
illum uellet
natio et hinc
pria nra co
at obzere p
uim inducit
in ha. x. melle
Et in epist. dij.
fate. fclm. q.
Mundus habuit
fclt. et. f. m. m.
durat. q. h. t.
durat. hoc a
ex contrariis q.
non pt. in a. t.
Adm. dicitur q.
q. h. t. non fclt.

Et quo ad hoc non indiget tanto magna gratia, cum n.
 quod dicitur creatura nullum habeat proprium corruptibilem
 non repugnat quia in aeternum durat. quo ad alias vero
 creaturas corruptibiles pro tanto, supponendo naturam
 tantum loqui de cursu suo ordinario, non de extra
 ordinario, de hoc non est certum quod potest mundus ab aeterno
 a parte potest durare si deus per potentiam suam absolute
 illum vellet conservare; nos non loquimur de cursu ordi-
 nario et vicinis quibuslibet individuum sit ex pa-
 rtia natura corruptibile et sequens ex propria natura debet,
 et aligito perire tamen per generas generas semper perit
 unum individuum alteri succedere usque in aeternum
 in hoc non nulla apparet repugnantia; et hoc tanto non
 est tamen species distincta, et obiectiva quod gratia illa fieri potest;
 facile servantur et sunt hanc sequentia.

Mundus habuit initium ex sua natura. ergo ex propria natura
 habet et finem. Deinde sequens si mundus perit in aeternum
 durare quod habet vires infinitas, quia ex natura perit in infinitum
 durare, hoc a se falsum est. Adde quod mundus sit compositus
 ex contrariis. ergo ex sua natura et cum cursu ordinario
 non potest in aeternum durare.

Ad primum dices negde agnam dat instaurata in Angolo,
 et licet non sit infinitus virtutibus, potest tamen in aeternum durare,

ff

Cetera d. th: opus: 27. de ateo nitate mundi.
 Ite rae qd ha non repugnat ex parte cae
 efficiens neq; ex parte ipse neq; ex parte ipse
 effectivis, neq; tandem ex parte medi facientis.
 go ex nullo capite repugnat. Hec ex parte cae
 si in hoc repugnaret mixe, qd cae debet esse
 pueri Jurae suo esse. ha a non petiq. go. pte m.
 cae opus in instanti non petil esse pueri Jurae
 suo esse atq; dicit in instanti pte est res pua.
 neuter tam corruptibiles qua in corruptibiles
 go. in pte in sole q in eodem instanti in quo
 accepit esse statim et illu mixant qd illuminat
 e alio instantanea: pte et rae. Vnde carabina
 e in eodem instanti cum sua cae go et qd
 illiq; pte esse simul cum illa mixe pte cae e com.
 pleba et pfecta. et q; pte et pte in eodem
 instanti esse cum pte pte q; pte. nihil n. obstat
 qd mixe in illo instanti esse. Tunc ultra,
 sed dicit ab eterno sunt instantis mixtis. go
 ab eterno potuit qd dicit et go ab eterno
 potuit

petitio est in petro. non pro modo quo res aut cor,
rationalis et ubi. quo ad corruptibiles petro. quia
hic illa res per eam cursum non fuerit et metu
et quod successione tu non repugnat et fuerit
in instanti ut per apte in genere huiusmodi
in instanti in quo est per se quantitas qualitas
et ubi per rationem supra insinuatam. Et quod aliter
libere fieri in instanti.

Neque repugnat et ex parte rei producta quia ex
haec non est quod creatura est adhibita aliter,
mutatis aut quod est aliter non est. sed tu quod coexistit
stat in parte ante, insinuat dicitur quia caret
intra sua dicitur. ut apte per in Angelo et licet
a parte post in instanti dicitur tu non est aliter
est. Neque et repugnat ex parte ipsius producti
non. Et quia aliter instantanea haec licet fieri peculiari
aut quod res producta et illa potest coexistere ipsi
producti, et si producti creatura et instantanea,
non, non repugnat et ex parte producti omni

q

et creatura
quod per
non enim
fuerit, et
et non per
enim per
instantanea
tunc et illa
instanti. Et
et aliter
fieri ex
ad aliter
ex parte
est ad
per quod
aut libere
per, et
ex et
instantanea
mutatum.

Corruptio hinc thera. quod quod dicitur res prima,
natura corrupta: potest esse ab eterno, sed de nobis.
videtur in parte naturali corrupta sit semper tunc ad
deum quod deus debet mutare diffinitiones rerum
ad hoc ut in hinc deum aliquid corruptibile ab
eterno duraret. nam in hinc deum equum in g.
vel aliter spiritus corrupti libris si relinquatur sua
natura semper vergit ad in hinc deum, idcirco ut esset
ab eterno deus debet illud quod ab eterno
cum hac lege, ut gubernaret illud quod in hinc deum
semper, hoc est non de spiritu rerum corruptibile,
hinc quod generatio naturae succedat enter sperari potest.
ut et magis patet in parte sequenti.

Conclusio Quarta.

Non implicat generatio rerum naturalium
corruptibilitatem naturae modo factas esse ab
eterno. Excepta tamen generatio humana naturae.

Pro Cento quo ad naturam partem et pro et
dictis per prorsus. Nam deus potest ab eterno
gubernare

pro in
una parte
potest esse
potest esse
aliquid
et quod
Deo Cento
sunt in
sunt in
pro sequenti
et quod
de semper
sunt in
ita scilicet
si esse quod
parte ante
et non de
quod. et
aliquid ordinis

potest in duobus speciebus corruptibilitatem. atque haec
 bene poterunt sibi generare similitudinem. quod ad alterum
 poterunt generare specie non corruptibilitatem. in
 quibus. or. diebus. m. plur. Deum enim in illo casu non
 abstraheret in unum productionem corpori alicui. quod.
 et gratia et in duobus poterunt sibi generare.
 Quod contra. Si generatio humana nata
 fuerit vel potuerit esse ab aeterno tunc iam
 essent actu infinita aetate. hoc autem dicitur. quod.
 pro seculo. nam perciperent infiniti homines
 et quilibet haberet suam aetatem indeficientem
 et semper durantem eo quod nata. quod iam
 essent infinita aetate actu. Haec autem satisfaciunt
 illa scriptura quae nec ad stabilitatem admissum
 se. esse quidem in illo casu infinitas aetas in
 parte ante, nec a. a parte post. quod falsum
 est quod nec deus actu infinita sumptum. nam
 quod. quod saltem aetate illa quod predicatur in se
 abique ordine ad unum semper in quo reparat
 generatio.

generatio humana est actus infinitus nulliusque
speciei in multitudine. quia ad actum sui ipsi vel
ad semper plures et plures actus accipi potest, quia ab
aeterno fuerunt producti. ergo absoluta loquendo
sunt actus infiniti aeterni.

DICTAS. hoc item contingere in aliis generatibus
si ab aeterno fuerunt generatae et quoniam
nam spectant infiniti et ad eundem actum. R.

Notato autem ad Job. ut R. Nota. non frustra in
certis specie additur, huiusmodi modo facta, quod
curia voluimus nisi mare quod illas generatas deberent
fieri per alterationem et diversitas natus ita ut tam
indivisi duas per generationem producti, quia eorum for-
ma tam diu durarent quanta diu natura illam
postularet. Certum est autem quod natura habeant
certum tempus in quo tam indivisi duas per
formas rem completi huiusmodi ex ipsa natura huius-
modi, perire autem. de hac natura non spectat modo
actus infiniti et. Ex quo colligimus aperte,
bene

Bene p̄hūisr̄ epe ab aeterno datus generatus rem
 corruptibilit̄m quam forma simul cum r̄idui d̄uis
 m̄bere uul. neu p̄t̄ a. hoc epe si d̄y ab aeterno
 p̄ferat formas illam.

Alii aut̄ p̄o contra z̄am Card: SS. PP. fr:
 August: et Ambrosiū negant̄ r̄ta creatura
 epe deo p̄se coeterna.

P̄. SS. PP. t̄m uelle creatur̄s non p̄se
 epe competere aeternitatem p̄uli Deo.
 q̄a epe aeternitas d̄icit d̄matur plus r̄ter,
 minabilem. haec e. neg: J̄m se t̄tam, neg:
 J̄m partem, nec acti nec p̄t̄a terminabilem.
 aeternitas uero p̄t̄icipata non p̄t̄ se t̄t̄,
 q̄ licet non habeat r̄it̄m, epe t̄a terminabi-
 lis et desicibilis - ob hoc p̄t̄ ḡnere creatura.

Alii et̄ p̄o creatura n̄m p̄t̄ epe nisi t̄m p̄e,
 ab a non epe ad epe, p̄ly ab aeterno habuit
 epe nunquam habuit non epe, p̄d̄ p̄t̄ habuit
 epe, p̄o nulla creatura p̄t̄uit epe ab aeterno.

m.

m. pto es creatura non hnt ou se spe. qd ab
alio hnt. ultra. qd p generatm vel creatm.
nem n. dat medum. si p generatm hnt ope
ab eterno, imm ad generatm gaurat pntas
hnt pntm nntm foim illig creatura hnt,
bil a neu spe ad spe. qd non fuit ab eterno.
Si p creatm qd res illa fuit pnt sub nihilo. qd
pnt hnt non spe, pto qd qm creat nihil
aliud qm pntio rei ex nihilo.

R. N. M. ad pb. qd dicitur totm pnt entymena.
per hec n. qd dicitur creaturam pnt spe ab
eterno non videtur dicitur qd hinc non hnt
spe a Deo, hinc n. spe in dicitur error ut
recte ait St. Thomas 1. 1. q. 9. ad 1. q. 9.
tam. dicit, hnt spe p creatm. ad hinc n.
pntem R. creatm hnt pnt qd res fuit
ex nullo qd pntio fuit, nam ex ipso qd res
fuit in dependente ab alio hnt a fto,
non

in que differt à teo & à se hōt ope.

Qui cū causa qam. Si pōtūrent ope ab
atēni generatū hūc modo spēt in finitū pōtū
mult: actū. sūd regūgnat ope multitudine
in finitū generatū. qō. pōtū sēp: ab atēni
usq; ad hōc in stantē in finitū tempū. qō si
frūpēt ab atēni debent ope in finitū, qā
alios non pōt in finitū tempū qfūmē. n.
nō pōt. qā hōc ultimo leone, n. g. q in hōc
in stantē generatū dōmēi ordē spēt nō ut
in illa leonem pō à deo pōctū & creatū.
qō spēt multū finitū pōtū gēgnat. qā etiam
dēt dūctū leonū nō nēpē dūctū leonū
et qō cōt leonē spēt in nōmē finitū pōctū
et generatū.

R. N. m. Ad pō: Et admittit ut dōmēi ordē ut
illū in leonem, non tū ita ut pōctū dēt gēgnat
quasi pōctū generatū et illo factū, qā
ille

ille leo na ita generavit electo mi nati lecte
 qd prius generavit aliu et aliu unq; in infinis
 tu a parte ante, et sic bene leones qd non gus,
 rati a parte ante specul infinita, unde ille
 leo qd prius aut prior existit tu
 qd aliu nullu aliq; cepit non vero ppositu
 qd si al qd dicitur dicitur qd generavit
 determinata ex illis non tu tota collectione,
 qd ante qd dicitur dicitur aliu usq; in infinitu
 unde ille leo non dicitur ordine ad aliu huius
 ad tm. qd tunc specul aliu in dicitur qd ab ipso
 genitu qd tu nupcial in casu pposito. et hoc
 de rety qd manentely.

De successione mehu si: d f hinc magna
 et coha respic qd dicitur velut non repugnare
 qd tempus et metu fuerit ab aliis. Alij id repug.
 nare affirmant. Primi pstant hoc modo.

Si repugnare id nate specul qd metu et tempus
 huius prius et ppositu et una pstantem pstat aliu

Sed

et ad unum illud quod est perfectius in se non erit
 ab aeterno quod illud quod est prius perfectius aliqua
 durat. Et cum in aeternitate non sit perfectius
 illa posterior pars non erit ab aeterno.

Ad hoc 2. factum videtur quod placet, vel
 aliter sit probatum quod.

Dubium Vltimum
 Vtrum primus Motor
 sit immobilis, aeternus,
 simplex, infinitae virtu-
 tis. Et an immobilitatem
 illius Aristoteles recte
 probauerit?

Conclusio Prima.

Deus

Deus est immobilis ^{ex parte} et mutabilis.
Pro Comto ex SS. Litteris. Ego Dominus et non comitor.
pro ratione. Deus autem immutabilis est et potest
liberitate. Deus est immobilis. pro quibus. Deus mobilis
est et in potentia, quia mobilis est autem in potentia est.
autem pro est potentia et supponit autem quod quod potest reduci
ad autem, sed autem in motu quod Deus non potest
poni aliud motus alias non est in motu.
pro in motu et multa potentia. ut dicitur per hoc
tam potestatem deum esse immobilem motu. pro
non a. motu metaphysica vel in deum motu
sed et motu motu vel et voluntatis quod talis motu
sunt autem potest. Et. Invidiosus autem voluntatis
et motu sunt motus in substantia et autem rei pro,
hoc, in deum non est quod illos mutabilis, ita ut hoc,
sunt non in autem voluntatis vel motu quem
ab eterno non habuerat, quia ad talis autem
debet deum hunc potentiam autem potentia in ordine
ad autem ab ea distinetur et de novo adveniunt
reperitur pro motu quod est motu et immutabilis
autem

atq, et illa ~~proba~~ ~~Leberita~~ ad actu q' actu actu
 et q' d'eg non est p'us actu.

Conclusio Secunda.

Primum in motum spe plane immobilem recte
 p'banit Actus. et rae illig' e' ista.

Omne q' movet vel movet a se vel ab alio,
 non a se ut p'batu' e' supra. q' nihil pot' se ip'su
 realiter movere p'tu' idem. q' movet a se
 alio. Unde vltia. Sed illud movet aliud vel non,
 hoc non admittit. q' idem movet a se.
 et illud idem ab alio et sic in infinitu'. sed
 q' p'p' in infinitu' non e' admittendu' q' d'
 admittendu' e' p'm movens plane immobile
 p'tu' n. si daret p'p' in infinitu' in moventib'z
 nullu' est movet. hoc a se falsu' q' d' p'tu' f'q'z
 in his q' est subordinau' nullu' movet nisi
 movet ab alio, sed hoc non pot' fieri si est
 p'p' in infinitu' q' d' p'tu' n. q' non est
 aliq' p'm q' movet cetera q' d' d' d' in infi
 nitu'

fructu. qd. dandi e. pmo motor q. sit p. lano motile
neg. a se ipso neg. ab alio. et de hac re latius
i. p. q. 2a.

Conclusio Tertia.

Primus motor debet esse unus, Ita ut non sint
plures primi motores neg. pmit. esse.

It. Cont. Primus motor e. pfectissimus generis
oem pfectiorem in se a subit. q. h. debet
esse unus. p. t. aut. si n. aliqd. pfectiois ipse
de se p. t. ad illa q. querenda moueri, et q. p. t.
esse motile q. salm. e. q. p. t. vero p. t. si
essent duo primi motores ab ipse pfectio esset
in uno q. non esset in alio. q. t. q. libet non esset
pfectissimus. p. t. aut. ideo n. duo distingunt
q. aliqd. reperit in uno, q. non in alio, salm. q.
q. non differat ab alio, a pfectio, q. aliq. n.
pfectio esset in uno, q. non in alio. i.

Conti

Conclusio Quarta.

Primus motor debet esse aeternus.

Ita Cato ex dictis. Deus est plane immutabilis. ergo
aeternus. aut per se quia immutabilitate rationis
sunt aeternitatis, ideoque nihil quod fuerit in
aeternum durat, quia immutabile, sed primus motor est
et immutabilis. ergo aeternus.

Conclusio Quinta.

Primus motor est simplex et non compositus.

Ita ratio. in eo composito reperitur aliquid et potentia
sed in eo motore nulla quod idem potentia, sed quibus
tunc supra. ergo non est compositus.

Conclusio Sexta.

Primus motor habet esse necessarium
ita ut non sit non esse.

Ita Cato. sed quod potest esse, et non esse, est mutabile,
sicut primus motor est plane immutabilis. ergo
habet esse necessarium. et ergo non potest non esse. m. p. h.

m.

m. et gubal ex dicitur. p^ro g^ro. q^d n. neu p^ro non
est n^{on} e. s^{ed} p^ro motor p^ro non est. g^ro.

Conclusio Septima.

Primus motor est infinite perfectus, et restit
n^{on} est in^{ter}ditio in agendo. p^r

P^ro C^ont^ro q^uo ad utramq^{ue} p^ro. Primus
motor h^{ab}et est a se. g^ro h^{ab}et est infinite perfectus.

o^{mn}is p^ro. si n. h^{ab}et est ab alio, non est p^ro mouens.

g^ro p^ro. q^uia a nullo limitaretur ip^sius est. p^ro
h^{ab}et q^uo dependet ab alio causal^{iter} limitatur

in est. p^ro si primus motor a nullo alio depen
det h^{ab}et est infinite perfectus. P^ro eadem

g^ro. Primus motor debet posse mouere
est melius boni alio existenti q^uo p^ro.

h^{ab}et g^ro h^{ab}et perfectus est in creaturam et
p^ro h^{ab}et q^uo s^{ed} in^{ter}ditio. p^ro g^ro. est n.

q^uo mouet aliud ad aliquam perfectiorem p^ro
h^{ab}et in se illa g^ro si p^ro mouere in^{ter}ditio
creaturas g^ro h^{ab}et in^{ter}ditio perfectiorem.

g^ro

2o primus motor est infinitus partibus.
 Propter ea pars ex dictis. Virtus agentis facit
 ipsum esse, cuius esse primi motoris est infinitum.
 2o et virtus agentis.

Conclusio Octava.

Primus motor est virtuosus et habet intellectum
 et voluntatem.

Item quod ad eam proprie minus est virtuosus.

Primus motor debet movere eam. 2o est virtuosus
 quia virtus. propter quod, quia movens debet esse simul
 cum re mota, saltem quo ad virtutem;
 primus motor vero potest movere non tantum virtuosum
 quo ad virtutem, sed et quo ad substantiam,
 quia in ipsa virtus agentis non differt a virtute
 mota. 2a pars. Primus motor non timet
 se agere aut suum finem, hoc enim inducit
 magnam imperfectionem. 2o agit propter finem
 et agnoscit finem. propter ultimum quod non
 cognoscit finem et tunc agit propter finem movens
 et.

alio in finem vel pot in brutis. ob primus motor
non pot moveri ab alio. go cum agat se finem
agnoscat illu. non pot a. agnoscere illu sine
motu. go primus motor hnt motu. Ex quo
et facile pto 3m. Appetitus ratis si: voluntas
scilicet motu. cum n. forma sup alio appe-
titi, ratis ratem, nichilatis nichilatem quodis
e voluntas. go primus motor hnt voluntate.

Principi. Deo nunc intelligit mundum
solum in hnt, et hoc ab eterno non in tot,
verit. go e inmutabilis. quia pot. pto aut
ga mundus non fuit ab eterno. Sicut in hnt.
go ab eterno Deo mundum non sit intelligit
alios factum alio intellectus fuit q tu de fa-
veritate dicere factu e. Confirmat.
me sedente Deo null me sedere, et me stan-
te non null me sedere, go e inmutabilis.

R.

R. Argto Conto ans .ol N. ggy. tm n. grad
 argtm mutatur qro factam ex parte et
 si: mutui. Et cum tra fuerit scubia tra
 ni casto eodem modo nunc tra intelligit
 mundu quo ab eterno intellectu, qo ab
 eterno dicit mundu non ad deum sul
 ni tra mensurandi alyca mensura qua
 antea non si: tra. et tra ex parte mundi.
 facta e mutao. Ad Corp. R. Eodem
 modo tm n. fit variat ex parte et. me
 n. stante null tra me sul tra, et me se
 dente null et me stant ex tra quo ipse
 ordinavit si post hanc definitioem. et si tra
 e in variat mutatu tm eto..

Qui cis pto... si tra opul inditio hoc
 nra opul et mem tra, aly illa non quirit
 intenda. qo - pto m. nam alyis pnt stabit
 et illam raem, si ceo q. hnt pnt melior
 nam. murel et alio videt et tm memi ab
 ipso

ipso meliori et sic non saluat ino libitus in meli-
no neq; admittendy a q; usq; in in finitū.
R. N. m. ad p: dices ut epe in pette q
primy melior repahat a meliori, q; ut aliquid
agat in aliud delect vel ino manum eorum
cum aliis vel epe eiq; dem ratio cum illis.
atq; in moneus nec hnt manum eorum, neq;
a eiq; dem ratio cum aliis meliorib; q; non
potent aliquid repati ab illis. Et hoc de
ente meliori in eā et q; om meliorum pfectis.
Inno M. dore DEO opt. Max: in ater,
nam eius laudem et glaur in eternū
duraturam dicta et scripta ad honorem
B. Mariae semper Virg: S. P. N. Bene,
dicti, Thomae Agnatis, S. Amanthi et
S. Martyni Landelini ac S. Catha-
rinae Mart: Om̄q; sanctorum sufficiant.
20. Aprilis anni j. 6. 30.

F. ROM
DINIS D
tor